

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

F. M. BERANOVSKÝ:
Z PÍSNÍ A PÍSNÍČEK.

Marno je povídat
o naší bolesti,
marno je vzpomínat
na bílé rozcestí.

Na bílé rozcestí
za naší dědinou,
které nás rozvedlo
nešťastnou hodinou.

Na bílé rozcestí
při té Boží muce ...
— Má milá, má milá,
nezalamuj ruce!

Nezalamuj ruce,
setřít slzu s oka,
— cestička vede k Vám
dlážděná z široka.

Cestička dlážděná
kamením z bílých skal
— zapomeň, zapomeň,
že jsem Tě miloval ...

Cestičku dlážděnou
obruštět ořeší —
jiný Tě, má milá,
jiný Tě potěší ...

Nastalo nám zase to přjemné
teplé období, kdy teploter se
šplhá do výše až 100 a více stup-
ňů a tu člověk hledá útočiště na
venku, ve stínu košťatých stromů,
v lesích a parcelích, a i u vody vy-
hledává místečka, kde by okřál.
Lidé, kteří bydlí v malém městě
neb na venku, nepociťují nepřijem-
nosti tohoto strašného vedra jako
lidé ve velkých městech, v tak
zvaných "apartment houses," kde
jsou stínění v malých světnič-
kách, kam vzduch má málo pří-
stupu, což musí být nesnesitelné,
obzvláště v noci. Často si vzpo-
mínám, když jsem byla ještě mlá-
dě, že jezdila k nám jistý
pán z New Yorku skorem každé
léto na návštěvu, aby ušel tomu
strašnému vedru a od něho jsem
se dověděla, jak strašně trpí chud-
ší lid ve velkém městě, který jest
odkázán na tyto temné byty. Vy-
právěl nám, jak v noci na stře-
chách domů spí a ještě dítka hor-
kem umírají!

My, co máme vzdušné byty, ne-
máme ani ponětí o tom, jak straš-
ně musí títo lidé zkoušet, a je to
vždy jen chudší třída lidu. Ti zá-
možní si již dovedou pomoci: na
léto jedou do krajů pohodlněj-
ších a tam v lenošení stráví tyto
nejpárnější dny, ve kterých chu-
dý dělník a jeho rodina jsou vy-
stavěni nebezpečí. Otec, pracujíc-
cí třeba celý den v dílně neb ven-
ku na horkém slunci, přijde do-
mů, zase do pece se podobajících
světniček, kde jeho horkem umu-
dlá žena a dítka jej očekávají. A
jaká je to pak chuť k večeru v
takovém bytě? Tož se pak nemů-
že nikdo diviti, že každý raději sá-
hne jen po té skleničce toho pěni-
vého moku, který jest mnohdy
náhradou za večeri. Jest snadno
pro člověka toho, který má hoj-
nost prostředků, aby se zaoptal
vším pohodlím, kárati a předpiso-
vati chudému dělníku, jak má ži-
ti, má-li nebo nemá-li pít!

Bylo by lépe, kdyby se přihlíže-
lo více ku zřizování pohodlněj-
ších bytů pro dělný lid za menší
nájemné a aby dbáno bylo o to, a-
by dítka jejich mohli více na
zdravý vzduch. Kde to není jinak
možno, aby bylo zařízeno hodně
parků, tak aby rodiny takové mō-
ly kam brát útočiště. Na zřizo-
vání pohodlných cest pro automobily
a na různé pohodlí pro bo-
háče se věnuje peněz dosti, ale
na tu chudší třídu se stále zapo-
míná — a přece je to ta chudší,
ta dělná třída lidu, která napo-
máhá zvelebovati zem i průmysl,
na rukou jejich závisí blaho a ště-
stí tak mnohých boháčů — a i ce-
lé naší země. Jest to ruka toho
chudého a mnohdy od lechotou u-
tlačovaného a opovrženého dělní-
ka, jež zveleboje a obohacuje naši
zem. Nebýt dělníka, nebylo by ka-
pitálu, a proto je třeba, aby tyto
dva živily pracovaly v souladu. —
Boháči měli by dbáti toho, aby
chudšímu člověku trochu ten ži-

ho, než ta strašná vedra. Věřte,
kdybych tak byla hubená, musel
by býti za mne už škvarek. Tak-
to ale, že jsem hezky při těle, je-
ště se držím. — Paní Otoupařko-
vá mi závidí, že mi všechno dove-
zou. Ano, kmotra, ale napřed si
to musím jít koupit! Pravíte, jak
jsou u vás brambory drahé! Af
si, jen když jsou alespoň chutné.
Zde však vám přejde chuť a ještě
je ani nevidíte, ale cítíte je spa-
řeninou. Za 10 centů jich do-
stanete 5, po případě i 6 — to zá-
leží na tom, jak jsou velké a ko-
lik váží. Kdybych tak měla bram-
bory, které jsem loni skrmila pra-
satům, alespoň bych si na nich po-
šumákla. Tedy, prosím vás, až sem
pojedete, přivezte si nějaké se-
bou, neb bych vám nemohla zdej-
ší předložit. Též i ostatní zeleni-
na jest ve špatném stavu. Rovněž
i vinné jsou ničemné a drahé, tak
že ani nepamovím nějaké zaváset.
Paní Zemanová z Bruno říká, e-
prý mají vinné, že se až stromy o-
hýbají. Věřte, paní Zemanová,
kdyby to bylo blíž, že bych vám
od nich pomohla. Ptáte se, co s
tými koflíčky, v nichž máte zava-
řeninu? O to se nestarejte! Ne-
přijdu-li letos, přijdu na přeskrok
— jen to nenechte zkazit. Děku-
ji za pohledníka a podobiznou dít-
tek. Jsou věru hezké! Jen také
pište do "Ženské Hlídky." Ano!!
Onehdy se jedna z mých přítel-
kyň ptala v "Z. H.," co že dělám,
že nepišu. Inu, hledám si práci!
Dvakrát denně přijde časopis
"World-Herald" a ten jest pln
rozlíčených oznámek. Já bych rá-
da dostala práci lehkou, málo pra-
covních hodin denně a dobrý plat.
Ale — nejde to. Obvyčejně se do-
stanu do oznámek Brandeisových,
kde toho je dost a dost, druhý
den se jde na výprodej a je po
práci. Přijdu domů celá upečená,
voda k pití je spinavá a teplá a
musím tedy běžet na třináctou pro
chmelovinu. Tak je spěch na
spěch a práce dost. — Prosím vás,
která máte recept, jak nakládat
vinné do lilu, buďte tak dobrá a
povězte mi ho. Chci začít vno-
palnu a nevím, jak do toho. —
Před čtrnácti dny jsem byla pří-
tomna veřejnému uvádění Z. Č. B.
J. v South Omaze s rodinou pana
Šotraba. Bylo to krásné — pestrý
program a dobře navěvený. A
co nejlepšího při tom, že jsem si
za pět roků vyhodila zase jednou
z kopejtky. Pak jsme navštívili
švakra p. Fr. Štiku, kmotry Nová-
kovy, kdež jsme se pěkně navěci-
řeli a prohlédli si zařízení domu.
Též jsem si sklepla a p. J. Kori-
ckou; pověděly jsme si něco o
Plattsburgh. Na to jsme si zašli
k paním Kulíkové a Škodové a tu,
když jsme se smluvily, že jsme
krajanky, věděly jsme toho tolik,
že by nebylo bývalo snad řeči kon-
ce, nebýt telefonu, kterým byly
dány volány za svým povoláním.
Inu, nebyly bychom se snad ani
rozešly! Díky za pohostění a to-
též platí i manželům Novákovým.
Teď je řada na vás. — Teď vám
povím všem, co jest dobrého v no-
ci proti pocení. Když jdete spát,
dejte si pod hlavu a třeba i pod
celé tělo papír. Zkuste to, nic to
nestojí. — Paní Mlíčková, věte, co
jste mi sblížila? Že budete psát do
"Ženské Hlídky" — tedy jen do
toho! Vy umíte dělat dobrou viš-
ňovku, okusila jsem ji, povězte te-
dy veřejně, jak ji připravujete. —
Chci též něco podobného zkusit,
mívám často bolesti. Paní Otoupa-
řkové přestala již recepty psát a
já mám krátkou paměť. Též i pan
Šotrab si stěžoval, že se mu zase
přítížila. Inu, ta horká! Věru ne-
vím, jak je předříčí vaše Teta ...

Zenám českým.
I.
Ženy české, matky české!
slíb si dejme a v něm stájně:
Pro blaho své drabě vlasti
všechny síly obětujme!
Nejen muž-buď hrďý na to,
že dá všechno pro svou vlast —
Vzhůru, ženy! My též chceme
na oltář svou obět klást!

II.
Muž ač, ten má meč svůj ostrý,
rámě sílu — muž má všechno;
ale outlá, slabá žena,
jen své srdce a — své děcko!
Dítě! ... toto jméno sladké,
ženě nebem daný dar,
Matky! Nejdražší co máme,
dejme vlasti v její zdar!

III.
Prvním slovem lichevitým,
prvním sladkým celováním
český zvuk jím v duši vlejme
s vělním vlasti milováním.
Jmenujme jím slavné otce,
vytitou pro právo krev,
tekněte jím, jak se znovu
hrdě zvědá, český lev.

IV.
Ať z nich vzrostou roci statní,
jako lípy, jako doubeč,
ať z nich máme Břetislavy,
práva hájící, zloby zhoubeč.
Ženy české! Matky české!
Jediná nám budí slast,
vychovatí naše děti
pro tu slavnou, drahou vlast!

mořská cibule. V Evropě jí uživa-
li na bolesti, ale to by se nevypla-
tilo, abych k vůli tomu celou zimou
ji vždy opatrovala. Mám ji už ko-
lik roků a tak vás prosím, pověz-
te mi ze svých zkušeností, k léče-
ní čeho dalo by se jí použití. —
Myslím, že paní Otoupařková ně-
co ví, neb má hojnost zkušeností
za sebou. Věřte, milá paní, že
se zálibou čtu váš dopis v "Po-
kroku," který již odbíráme pat-
náct roků a doznávám, že jest to
teď pěkný časopis. Tak to patří
— nikoho neurážet a nikoho moc
nechválit — jak si kdo ustele, tak
si lehne. — Tak jsme zde v té O-
klahomě přece jen neuschli, měli
však jsme už na nás. Z polodně
vály tak velké a teplé větry, že to
nebyl žádný spás. Zem byla hor-
ká jako kamna, vody se už mí-
stem nedostávalo a korna začala
již podesyhat. Ale dnes to kou-
ká zase veseleji, neb nám dne 27.
pěkně zapršelo, všude hodné vo-
dy nateklo a kornička se dnes
vesele na nás usmívá. Když už ně-
kteří chtějí mít temperence, tu by
to suchu měli odskákat se suchou
hubou, ale nám kdyby tak pán
Bůh dal každých čtrnáct dnů hod-
ný déšť, málo bychom ne to da-
li, neb i oni pijou dost. Ale ať
v Oklahomě se pije jenom čistá
voda, přece každý říká, jen kdyby
té měl alespoň pořádek dost. Ovoce
zde bude letos málo, ale komu ne-
uschlo vinné, ten ho bude mít hoj-
nost, neb jsou keře hrozny obale-
né. — Povím vám, nač jsou vinné
lupeny dobré. Jednou můj starou-
šiel šel na plané slivky a ješto byly
vysoko, vylez na strom, při čemž
přišel do styku s nějakou jedova-
tou travou. Když přišel domů, na-
řikal si, jak ho svrbí nohy. Vzal
si tudíž slanou vodu a umyl si v ní
nohy, kteréž hodně poškrábá. —
Druhý den ho začala jedna noha
bolet a otékat čím dál tím více, až
byla otoklá tak, že se svítila a ve-
lní byla zardělá a tuze bolela. Já
měla z doktora strach, neb oni
chtějí všechno jen řezat, a proto
jsem dělala, co mi kdo poradil. Ale
nic platno. Tu jsem si vzpo-
mněla na vinné lupeny. Šla jsem
do zahrady, natrhala jsem je, vy-
prala ve studené čisté vodě, no-
hu vykoupala ve vlažné vodě a ce-
lou kolečkem obvázala lupeny. A
vidíte, dělala jsem to dvakrát
denně a za čtrnáct dní měl můj
muž nohu zdravou. — Jednou se
dal našemu telátku do pupku
červíci. Svadili jsme telátko na
zem, nahli jsme mu na pupek ter-
pentýn a obvázáli vinnými lupeny.
Všechni červíci vylezli a telátko
bylo zdravé. — Tak vidíte, s prv-
ním dopisem přijdu a co jsem to-
ho napsala. Musíte mi odpustit.
Co pak paní Koukalová přestala
dopisovat? Napište zase něco! Já-
ké pak je u vás počasí? — Kam
pak se poděla paní Pípalová? Já
ji jednou psala, ale za tři neděle
mi přišlo psaní zpět. Psala jsem
vám ohledně vzrůstu vlasů. Vím,
bylo to v "Pokroku," ale nám
právě ta čísla buď nepřišla aneb
se ztratila — nedostali jsme ji.
Co pak paní Kastl zase už nepíše?
Stala se vám snad nějaká nehoda?
Paní Novotná přestala, snad ne-
budete chtít přestat i vy? Věřte,
paní ta mnoho asi zkusila, když
jste se tak na ni sesypali — ale v
mnohém dopisu měla pravdu. Od
srdce jsme se museli kolikrát za-
smát, jak se umí ti mužští bránit.
To je ten zlatý sloup přece jen le-
pší; ten je zticha a teprve až je to,
ho moc, se ozve, ale přec spíše u-
stane. Co byste si jen počali, kdy-
by nebylo žen? Věru, málo byste
užili radostí! Inu, tak byl svět
před námi a tak i zůstane a nikdo
ho nepředěláme. Číme na světě
jeden druhému dobře a to je to
nejlepší, co zde máme. Zdravím
et. redakce a čtenářky a čtenáře
tohoto listu, zvláště vás, paní O-
tupařková. S Bohem!

Užitečné pokyny.
— Záchvatu křečí u dítěte, kte-
ré obvyčejně předchází horkost a
dítě jest nepokojné, může se pře-
dejti, když dítě vykoupáme v
hodně teplé vodě — čím teplejší
tím lépe, — jen dáť pozor, aby ne-
byla voda tak teplá, aby tříšilo
dítě neoparila, a pak spodní část
a nožičky dobře třít.

Spálenina a opařenína.
Když se spálíme neb opaříme,
nejlepší prostředek jest, dát as 2

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest
česká dřevařská ohrada.
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 4911
Čestí prodávací Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

velké lízee sody (saleratus) do půl
kofflíku vody, namočit v tomto
roztoku hadřík a přiložit na opa-
řeninu; bolest se tímto zmírni o-
kamžitě. Je-li to spálenina, takže
kůže sleze, možno použití suchého
prášku na ránu a tuto zavázat. —
Též je tento prostředek dobrý pro
případ otravy jedovatými úpon-
kovitými rostlinami, jako na pří-
klad je otrava psím vínem. Dejte
lžičku sody (saleratus) do pintu
vody, místa postižená dobře vy-
mjejte a pak přiložte na místa ta
látku namočenou v extraktu z ví-
línu (hamamelis). Pak pro vyčis-
tění vztí hezkou dávku hořké
soli.

Zlhnutí.
V pádu zlhnutí od věly neb vo-
sy vem jen obyčejnou hlínu a vo-
dou rozmíchej ji v bláto a přilož
na ránu.

Rýžový dort.
Vem jeden kofflík másla, dva
kofflíky cukru, dva kofflíky rýžové
mouky, šest vajec, šťávu a kůru z
jednoho citronu. Utři másto až
se zpění, vmíchej do něho cukr a
přidej citron, přidej žlutky a
bílký z vajec, nšeňané každé
zvlášť a naposled mouku, nalej tě-
sto do formy tak, aby bylo jen asi
dva palce hluboké a pec v mírné
troubě čtyřicet neb více minut.

Tvarohové koblihy.
Rozetři půl libry tvarohu, dej
do něho čtyři žlutky, kousek roz-
dělávaných lisovaných kvasnic, čtyři
lžičky vlažné sladké smetany a li-
bru pěkné mouky, osol to trochu a
udělej vlažné těsto a dělej z ně-
ho koblihy, nech je trochu zky-
nout, pak je do zlatova usmaž a
na stůl k nim dej salát. V ne-
dostatků ryb nahraď tyto koblihy
smaženou rybu.

Třešňovec.
Vymaž formu máselem a vysyp
ji strouhanou žemličkou, dej do
ní asi přes polovic pěkné přemy-
tých zralých třešní, vraz do hrn-
ku čtyři vejce, přidej k nim ko-
flík sladké smetany, dej do toho
strouhaný ze žemličky, trochu cu-
kru, trochu citronové kůry a je-li
to tuze husté, přilej ještě trochu
smetany aneb mléka, třešně posyp
cukrem del potřeby, aby byly
sladké, vlej na ně to těsto, poklad
to povrchu kousky másla, posyp
to cukrem a nech v troubě hezky
vypéci, pak to posyp cukrem a nes
na stůl.

Omáčka z angreštu.
Dej do hrnku vařit kofflík an-
greštu, nalej na něj hovězí polév-
ky a nech vařit, pak to proced', v
jiném hrnku rozmíchej kousek má-
sla se dvěma lžičkami mouky a
trochou studené smetany a zakver-
luj tím tu omáčku; kdyby byla
málo kyselá, přidej trochu octa. —
Když se má dát na stůl, zamíchá
se do ní jeden neb dva žlutky.

Telecí kotletky.
Nakrájej řízky z telečích masa,
sklepej je, namaž každý sardelo-
vým máslem, sviní je a nech v ren-
dličku na másle dusit; také můžeš
dát do toho drobně rozkrájenou
cibuli. Mimo to uvař řízi v ho-
vězí polévce, aby však rýže zů-
stala celá. Když to chceš dát na
stůl, tedy dej ty kotletky dopro-
střed mísy a kolem toho rýži sý-
rem posypanou.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvostranných parnicích od 7,800
do 10,000 tun nosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau,
Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahoru
II. kajuta.
Vše jmenované parníky jsou vřídlné nové, vřídlné zbudované a velmi
zařízené, jako kajuta na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další správy poskytují gencarátí jednatele:
aneb jejich zástupci v zemi
A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Illinois.

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ČRADOVNA: 1270 So. 19th Street
proti Hotelu Prague.
Tel. Red 4612
RESIDENCE: 1461 So. 11th Street
Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allisonem v nemocnici.
V ČRADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Adolf A. Tenopír
právník a veřejný notář
Úřadovna v čísle 101 — roh
16. a Dodge, Omaha.
(Naproti Hayden Bros.)
Tel. Douglas 1103.
Též ředitel českého oddě-
lení v
"BANKERS SAVINGS
AND LOAN ASS'N.,"
spolehlivém to místě na u-
kládání úspor a vypůjčení se
peněz na majetky. Úřadov-
ny v čís. 101, roh 16. a Dodge
ul., Omaha. 401f

Nejdrahoccennějším pokladem
lidské bytosti jest zlaté
DOBRY ZRAK
Pozorněte-li, že vaše oči
se kalli a váš zrak že slá-
be, neodkládejte a nechte svůj zrak
prozkoumati u zkušeného optika. Nej-
lepší zárukou o úplném uspokojení při
připravení brýlí jest vyjádření se sta-
ra a sta krajanů, kteří v oboru tom
pomohli. Gradovnal jsem jednu z
nejlepších škol a mimo to mám státní
povolání.
A. ČECHA, český optik a zlatník.
1248 jižní 13. ul., Omaha, Neb.

Jos. J. Panuška
1518 Williams ul., právě naproti Sem-
novu Fezniczkou k rámu.
Pozemkové obchody v českém dis-
triktu v Omaze, v South Omaze a v
Benson. — Požární a úrazové pojistění.
**ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VEŘEJNÉ
NOTÁŘSTVÍ.**
Hodiny: Od 7 do 10 večer a v sobotu
od 3 hodin odp. do 8 hod. večer. 361f
Tel. Doug. 5737. Přijďte kdykoli večer.

Kotěra & Sloup
vlastní hojně zásobený obchod
grocerní a železářský.
č. 1281 So. 16. St. Tel. Doug. 5573.
Ind. A-3570.
Hospodyňky učejí vždy peníze, be-
dou-li s námi obchodovati. Vždy čer-
stvé másto a vejce. 47-tfe

Vzorné zařízený HOSTINEC
— vlastní —

Frank :: Smerád
16. a William ulice, Omaha, Neb.
Vřídlný Metzův ležák, jaká i pravé
importované plezák stálo na depu.—
Kobelova vína a nejlepší lihoviny pro-
váří i ve velkém. — Chutný zákusek
stále při ruce. 27-6m

Herb. Rogerse
Moderně zařízený Buffet
313 So. 15. St. (vzadu) v budově spol-
ku "Eik."
Tento hostinec je moderní v každém
hledu. Zásoby líkérů všeho druhu nej-
lepší jakosti má vždy na skladě, jakož
nejlepší piva.
Krajané obslouží vždy usmívající se
Popik Altman. Neopomějte se zastavit
u nás. Je Čech od kosti a rád soubě o
vámi pohovoří. 27-6m